

האשה נקנית פרק ראשון קידושין לד.

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסד רש"י⁴⁷

[illegible]

לין אי נמי שבת ויו"ט לאו זמן
לא מיחייב בה זמן גרמא הוא:
בתמיה וכי כלל קצוב הוא דכל
זמן: והרי אכילת מלה. ליל ראשון

ותפילין ואזוזה מצות
מזוזה מעקה אבידה ו
אָהרי מצה בשמחה
שהזמן גרמא וגשים ח
תורה פריה ורביה ו
עשה שהזמן גרמא הו
רבי יוחנן אין למדי
במקום שנאמר בו ח
ומשתתפין חוץ מן ה
הואיכא כמרין ופטר
הכללות ואפילו במ
ומצות עשה שהזמן גר
גמר מתפילין מה ית
כל מצות עשה שהזמן
ותפילין גמר לה מתל
תורה נשים פטורות א
ונקיש תפילין למזוזה
איתקיש בין בפרשה
שניה תפילין למזוזה
איתקיש ונקיש מזוזה
סלקא דעתך דכתיב
גברי בעי חיי נשי לא
דמצות עשה שהזמן
תשבו שבעת ימים
האזרח ה'להוציא את
נשים חייבות אמר
דעתך אמינא הואיל
ה'תשבו כעין תדורו
אף סוכה איש

וקהל לחיות: גמירי מסלמוד תורה.
 ימים (ו) ובמיד בתורה וקשרתם
 ת. דבתי לבנין ולא לעמוד. אף
 למוות. למידי הגשם דלא אף כמי
 ת. מוזה גשם חיותו דלקמן אף
 ילין לת"ת איתקוש בין בפרשה
 שניה והיו לעטופות בין עינים
 כס: פטילין למוות לא איתקוש
 וקוש מוזה ללמוד תורה.
 ובתחת וימא גשם פטורות:
 שרה ברביז ימים ושי נמי
 בריתא היא במסכת סוכה:
 אשתרין

תולדות עשה דלי הוה אמינא דנשים
 בשכן חייבות בעשה ללא הזמן גר
 פירוש זה א"כ גבי אין מדליקין
 חייבת בעשה ד"ע דהוה זמן גר
 תמיא אלא בל למיחר דעשה וכן גר
 עירובי תלירות בין עירובי תחומין
 א"א בעי היי נשי א"א בעי היי אש
 ז"מ לא הוי כי אש אסתמכתא
 קאי לתלמוד דהוה אלא אקוים
 תורה דלמחרת האם וכן אסתמכתא
 בשכן מיעוטא גבייהו דלמחר לעי
 תורה רואה לפטור נשים יס כתרל

ותפילין ואזוהי מצות עשה שלא הזמן גרמא
מזוזה מעקה אבידה ושילוח הקן וכללל הוא
הרי מצה בשמחה :הקהל⁶ דמצות עשה
שהזמן גרמא ונשים חייבות ותו והרי תלמוד
תורה פריה ורביה ופדיון הבן דלאו מצות
עשה שהזמן גרמא הוא ונשים פטורות⁷ אמר
רבי יוחנן אין למדין מן הכללות ואפילו
במקום שנאמר בו חוץ רתנן⁸ ייבכל מערבין
ומשתתפין חוץ מן המים ומלא ותו ליכא
יהאיכא כמהין ופטוריות אלא אין למדין מן
הכללות ואפילו במקום שנאמר בו חוץ;
ומצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות: מגלן
גמר מתפילין מה תפילין נשים פטורות אף
כל מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות
ותפילין גמר לה תלמוד תורה מה תלמוד
תורה נשים פטורות אף תפילין נשים פטורות
ונקיש תפילין למוזזה תפילין לתלמוד תורה
איתקיש בין כפרשה ראשונה בין כפרשה
שניה תפילין למוזזה כפרשה שניה לא
איתקיש ונקיש מוזזה לתלמוד תורה לא
סלקא דעתך דכתיב ילמען ירבו ימיכם
גברי בעי חיי נשי לא בעי חיי והרי סוכה
דמצות עשה שהזמן גרמא דכתיב בסוכות
תשבו שבעת ימים טעמא דכתב רחמנא
האזרח⁹ להוציא את הנשים הא לאו הכי
נשים חייבות אמר אביי איצטרך סלקא
דעתך אמינא הואיל דכתיב בסוכות תשבו
תשבו כעין תדורו¹⁰ מה דירה איש ואשתו
אף סוכה איש ואשתו ורבא אמר
איצטרך

17 מות עשה לא תשים דמיו
 (דברים כב) לא חוכל להעפיל
 על הבנים וא"כ ארץ יהיו
 השוה הכחוש אשה לאיש לכ
 משכחת בזה עשה בלא אמת
 צדוקים בית מחמילת על אלה
 לעשות מעקה ולחלחל שנאמר
 דועשית מעקה ולא נשים
 בלא לאו אכונן שנטלה על
 הדשחא לית בה לאו דלא
 נמי אוחא"כ מנלן שזל להח
 תשים"ט ושלח הקן נמי כגון
 ולא שלח השלח יבנה לאו

עבודת משה דלאו הזמן גרר
 אז לא יבא עשה אחר וידע
 שמעון שרפה ביו"ט (שם דף כ)
 ואז ובי מוכל להדליק בשמן ש
 נמו לאו אף הלאו אלים ולא
 ולא נקראה דרה בעיוריו חזי
 ד דהאי יורה דרשנין צ"י
 למלא והא דכתיב"י כי הוא ח
 נאות כלומר המורה מלמד
 ואמר הכא מיור אין סברה
 והודעתם לבניך ולא לבנו
 מר דלמי סברה דנברה צ"י

פרט לכסות לילה משמע דכסות ליל
מבבליה שם. ו. בתוס' טוך ליתא חזיב
הרא"ש. ח. ונשים תייבבות בכל לא תע
תוס' הרא"ש ע"י עצמרי. י. וא"ת לא
אכובש שכר שכיר דבריש איהו נשך
לא תעשה ואיכא עשה איצ
ס. אם עשית כן ירדו ואם לא לא ירדו
ת. מיומן צלזרחים. להוציא את הנשים

ותפילין וציצית. א"ע דקיימא לן בהקומץ דבש (מנחות דף ט"ז)
לילה וזמן תפילין והלכה ואין מורין בן מ"מ שפיר הוי
מנחות עשה שהזמן גרמא שהרי אין נוהגין בשבתות ובי"ט כדדרשין
בפרק המואל תפילין (שביעין דף י"ז). לפי שאין צריכין אות לשבת גופא

איקרי אות דכתיב כי זאת היא ולינת
הצניצין האל מלות עשה שהמון
גרמא חומר ר"י דייטו כתיב שמעון
בפרק המבלת (מנחות דף כ"ג) דסבר
ליה לאו זמן לינת הוא ופוטור גזים
דלימא האם וכן הלכה דהא בפרק
במה מדליקין (שם דף כ"ה:) מפרש
טעמא דקדון פטורה מן הלינת גזירה
משום דכסות לילה והיינו טעמא דלינת
שמעון דוקא* ועוד קאמר בפ"ב

דברכות (דף ד' ט:): דנמערבא אין
אומרים פערש צאית צלילה ומסקין
נמי אכילי און דמחליטין ממנהמן
נמערבא וכיון דמחליטין גמרינ'
ותמה הכי חשיב צאית מ'ע שזמן
גרמא למ"ד (מנחות דף מה.) צאית
חובת טלית היא אלא דכלי קופאס
חייבין בצאית והתם ליכא זמן גרמא
כלל דבין ביום בין בלילה חייבין.
ואסילו למ"ד (שם) צאית חובת גרמא
הוא קשה דכמו דכסות לילה פטורה
כשהיא לובשת ביום ה"ג כסות יום
חייבת כשלוש בלילה דהכי אמרינ'
ביצטלמי' כסות יום שלגשה בלילה
חייבת בצאית וא"כ הכי חשיב ל'
למנו דרבו יומים

בעי חיי והרי סוכה
מא דכתיב בסוכות
עמא דכתב רחמנא
הנשים הא לאו הכי
כיי איצטריך סלקא
כתיב בסוכות תשבו
ה דירה איש ואשתו
אשתו ורבא אמר
איצטריך

וְזוֹ מִצְוַת עֹשֶׂה לֹא תֵשִׂים דְּמִיּוֹ וְזוֹ מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה וּבִצְדִיקָה נִמְצְאוּ שְׁנֵי חֲסִידֵי הַדְּבָרִים (כ) לֹא תִחַלּוּ לְהַעֲלֹם וּבְשִׁלּוֹת הֵקָן כְּחִידֵי (סג) לֹא תִחַק הָאֵם עַל הַבְּנִים וְח"כ אֵין הֵיוּ נָשִׁים עֲשִׂירוֹת אִפְּלוּ הֵם וְזֶמֶן גִּרְמָה וְהָאֵם הַמִּשְׁתַּחֲוֶה לְכַחֵּשׁ אֶת הָאֵם לֹאִים לְכָל עֹשֶׂיךָ וְעֲשִׂמְהֵיךָ (ד) וְאִמֹר ר' דְּבִלְוֹלָה וְעִנְיָן מִשְׁתַּחֲוֶה כֵּן אֵין בְּנֵיכֶם אֵין שִׁיר לֹא תֵשִׂים דְּמִיּוֹ אֵלֹא לְעִשְׂתֵּיכֶם מַעֲקָה וְאִם נִמְצְאוּ עַל מִנֵּת שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת מַעֲקָה אֲנִי אֵם הִיא דְּעִמְהוּ לְעִשְׂתֵּיכֶם מַעֲקָה וְאִם נִמְצְאוּ מִתְּלֵךְ אוֹ עֲשִׂיךָ וְעַל אֵם שֶׁ אֵלֹא עֹשֶׂה לְדִעוּעֵיכֶם מַעֲקָה אוֹ נָשִׁים עֲשִׂירוֹת וּבִצְדִיקָה נִמְצְאוּ שְׁנֵי מִשְׁתַּחֲוֶה עֹשֶׂה לְבִלְוֹלָה אֵין אִמֹר בְּנֵיכֶם עַל מִנֵּת לְהַחֲסִירָה וְכִנּוּן שְׁמֹעִי וְיִחְסִיר יִחוּשׁ וְהִתְהַשְׁתֵּל לִית כֵּן לֹא דִלָּה תִחַלּוּ לְהַעֲלֹם וְכֵן לִיכָּא לֹא דִלָּה תִּגְזוּל מִמִּי וְיִשְׁאֲרִיכֵי מִתְּלֵךְ שֶׁלֹּא לְהַחֲסִירָה דְּהִסְתֵּם אִינוּ עֲזִיר לֹאִים מִשְׁחָס הַשֵּׁב וְיִשְׁאֲרִיכֵי יִשְׁלֹחַ הָאֵם נִמְצְאוּ בְּכֹון שִׁקָּה אֵלֹא עַל מִנֵּת שֶׁלֹּא וְח"כ אֵין מִתְּלֵךְ אֵלֹא שֶׁלֹּא הִתְהַשְׁתֵּל לִיכָּא לֹאִי כֵּן עֹשֶׂה שְׁמֵלִי וְשִׁשְׁתִּי (ה) מִדְּמִי

והיות מעשה דלוא הזמן גרמא כמו כן יהיו פטורות מן הלואין דליבא
 או לא יבא עשה אחר וידעהו דליץ עשה דומה לא תעשה ועשה אף
 מן הערוב ביו"ט (שם דף קכ). משום ד"ט עשה ולא תעשה וסופת
 יום שבת הלוי' בשמן סריה ביו"ט אין הכי נמי ואמאי לא
 יו' לאו אף הלוא אלים ולא דמי ליה עשה אף הכא הלוא אלים*:
 ולא נהירא דהא בעירובי חצרות ענין פסח* לכך נראה בכל מערבין
 דהי' קרא דרשין צ"י. במה מדמינן (שם דף קכ): גבי ביטול חורה
 אמאי לא דכתיב* כי הוא חייך דממעט אשם נמי חייבנן בדת* מהאי
 גזית כלומר חורה נמלמד כן מלות שם חיי ועוד כי לומר דת'
 אמר הכא מיהו אין סברא לומר דנחייבו נשים בחלמוד חורה משום
 (סוהודעתם לנכר) ולא לנכוחין אבל מוחה ליתא מיעוטא כלל אלא
 ר' דמי' סברא דגברא בעי חי ומספק מהיקשא ומחייבי כפרזא:
 שם

[illegible]

עין משפט
גר מצוה

שש א ב ג ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יז יח יט
כחל' ע"ז הלכה ג
מנה לאין ט:
שז ד ה ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יז יח יט
מחל' ע"זוכן
הלכה ח מה עשן א
טושיע' א"ח שמת שמו
ספיקו ה:
שח ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יז יח יט
זח' ע"ז ח'
מחל' ספיקו
מנה עשן ככ טושיע' א"ח
סמין לה ספיקו ג:
זש' ו ז ח ט י יא יב יג יד יה יז יח יט
סוכה הלכה א כמה
עשן א מה טושיע' א"ח שמת
מנה ספיקו א:
שפ ח ט י יא יב יג יד יה יז יח יט
מנה שס טושיע'
א"ח ס' מרלט ספיקו א:
א"ח ס' מרלט ספיקו א:

יה אור השלם

1. למען ירבו ימיכם וימי
בניכם על האדמה אשר
נשבע ה' לאבותיכם לתת
להם כימי השמים על
הארץ: ודברים יא כא
2. בסבת חשבו שבעת
ימים כל האורח
בתשאל ישבו בסבת:
ויכרא כג מכ

ליוו הש"ם

תוֹם' רַחַם מַעֲקָה בַּמַּהֲרָה
הֵלֵאנוּ אֱלֹהִים. עֵינַי מוֹלֵךְ
קָמָה עִיר מַדְרֵיג לִי:

גלות מהר"ב

רנשובורג

שנטלה ע"מ להחזירה
ר"ל בשנטלה לשמי

יֵאוֹשׁ עַל מַנַּת לְהַחֲזִירָה
וְאַחֵר יֵאוֹשׁ נִמְלָךְ עָלֶיהָ שֶׁלֹּא
לְהַחֲזִירָה דִּהְיֶתָּה לִיכָּא לֹא
דְּלָא תוּכַל לְהַחֲזֵנָה כְּדִלִיתָא
בְּאַלְי מַלְּיָאִית (דף כ:)
וְלִיכָּא מִשּׁוּם הֵשֶׁב תְּשִׁיבָם
מִלֵּל הַחֲזִירָה חֲזִירָה

יחסי קרובים:

תוס' ר"י הוקן
 חרין. אפי"ג דתני חרין
 מדבר שלווה אמילו הכי
 אין למדין דאיכא טפי
 דתני הכי. ובפרק בכל
 מעריבין (שעריבין כו. א)
 חרין מן המים ומן המלה,
 ומסתובב ר' יוחנן ותו ליכא
 ודא איכא כמדין
 ומסריות.

תחילת תוכנית

א. והנה מצ' למיט' טעמ' ויירה שמא חקרו כסותו בתוך שלש ימינו ודבר' אליבא דכ"ע אל' לא חשש כיון דהלכתא כר"ס. תוס' הרא"ש. ב. משמע דמדור כלולה דאין מצות ציצית כליל' ולכן נתיישט סתור' כן וצ"ע. תוס' שבת כה: ג. וצריך להטיל ציצית תלפ' כסות וכן אפילו יחשש בו בילה וסכות לילה טעור אפילו יתעטף ב. ד. תוס' הרא"ש. ד. ואמרנו ורואים אותו

ב. ובכי האי גונא דליכא
גרמא. ריטב"א.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones